U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobkyně: **SUPER INTERNATIONAL s. r. o. v likvidaci**, se sídlem Sokolovská 27/93, Praha 8, proti žalovanému: **Celní ředitelství Plzeň**, se sídlem Antonína Uxy 11, Plzeň, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 7. 2008, čj. 1985-03/08-1601-21, ve znění opravného usnesení ze dne 29. 7. 2008, čj. 1985-4/08-1601-21, o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 30. 11. 2010, čj. 30 Ca 115/2008 - 36,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**
II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I.

1. Žalovaný rozhodnutím ze dne 23. 7. 2008, čj. 1985-03/08-1601-21, ve znění opravného usnesení ze dne 29. 7. 2008, čj. 1985-4/08-1601-21, zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Celního úřadu Karlovy Vary ze dne 21. 12. 2007, čj. 12398/07-086100-023, kterým celní úřad žalobkyni zadržel zboží – obuv z plastu v počtu 18720 párů dodané celnímu úřadu dne 20. 12. 2007.

II.

2. Žalobkyně napadla rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Plzni, který rozsudkem ze dne 30. 11. 2010, čj. 30 Ca 115/2008 - 36, rozhodnutí žalovaného i rozhodnutí celního úřadu zrušil a věc žalovanému vrátil k dalšímu řízení.

3. Krajský soud uzavřel, že celní úřad pochybil, neoznačil-li ve svém rozhodnutí řádně rozhodnutí o schválení žádosti držitele práva podle článku 8 nařízení Rady č. 1383/2003, o přijímání opatření celních orgánů proti zboží podezřelému z porušení určitých práv duševního vlastnictví a o opatřeních, která mají být přijata proti zboží, o kterém bylo zjištěno, že tato práva porušilo (dále jen „nařízení č. 1383/2003“), čímž zkrátil žalobkyni na jejím právu bránit se proti jeho rozhodnutí. Žalovaný pak podle krajského soudu pochybil tím, že tuto vadu v odvolacím řízení nezhojil.

4. Podle krajského soudu celní úřad dále přezkoumatelně neodůvodnil, proč měl za prokázané, že zadržené zboží je podezřelé z porušování práva duševního vlastnictví. Žalovaný se přitom v tomto směru nevypořádal s relevantní odvolací námitkou.

III.

5. Žalovaný (stěžovatel) brojil proti rozsudku krajského soudu kasační stížností z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., tedy pro nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky krajským soudem v předcházejícím řízení.

6. Stěžovatel namítl, že žalobou napadené rozhodnutí je rozhodnutím předběžné povahy, které je vyloučeno ze soudního přezkumu podle § 70 písm. b) s. ř. s.

7. Stěžovatel byl dále přesvědčen, že ačkoliv spis neobsahoval rozhodnutí o schválení žádosti držitele práva, nelze z této skutečnosti dovozovat nezákonnost napadeného rozhodnutí.

8. Stěžovatel nesouhlasil s krajským soudem v jeho závěrech stran aplikace článku 9 nařízení č. 1383/2003 a trval na tom, že v posuzované věci bylo dáno dostatečné podezření z porušování práva duševního vlastnictví a tedy i důvod pro zadržení zboží. Doplnil přitom, že v řízení o určení, zda zajištěné zboží porušuje práva duševního vlastnictví, bylo zjištěno, že se jedná o výrobky, které jsou nedovolenými napodobeninami.

9. Stěžovatel konečně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti s tím, že v dané procesní situaci chybí relevantní titul pro zajištění padělků.

IV.

10. Žalobkyně se ke kasační stížnosti nevyjádřila.

V.

11. Nejvyšší správní soud před věcným posouzením případu zjistil, že žalobkyně zanikla dne 7. 6. 2011 výmazem z obchodního rejstříku. Právním důvodem výmazu bylo zamítnutí insolvenčního návrhu žalobkyně usnesením Městského soudu v Praze ze dne 15. 3. 2011, čj. MSPH 77 INS 3638/2011 – A - 5, pro nedostatek majetku.

12. Se zřetelem k tomu, že žalobkyně zanikla bez právního nástupce a nebylo tak možné v řízení (ani s právním nástupcem) pokračovat, Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo než kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítnout pro neodstranitelný nedostatek podmínky řízení (srov. podobně usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2005, čj. 3 Azs 206/2005 - 54, č. 691/2005 Sb. NSS).

13. Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti má oporu v § 60 odst. 3 s. ř. s.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 30. srpna 2011

JUDr. Jan Passer
předseda senátu